

«Народ» излази сваког дана по подне.

Штампариа се налази у улици Коломбо број 6.

Власник КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

НАРОД

Рукописи се не враћају. Огласи и белешке наплаћују се по погодби. Редакција је у улици Коломбо број 6.

СВЕТСКИ ЛИЧ

Као год што је Америка, у одсудном моменту, утицала претежно на ток рата у материјалном смислу, има сигурних знакова, по којима се може закључити, да ће она исто тако претежно утицати да се на идеално принципелној основи изврши ликвидација сам Немачком и њеним «савезницима». Здравни и високи принципи, који се сада у Америци у једном смислу формирају, ма да на први мах могу изгледати сурови и драконски, они су у ствари само правична манифестација високо моралних схватања једног демократског друштва. Без сумње да ове концепције имају основа и у величини и снази здраве Америке. Сем тога, она одвратност једне здраве организације, као што су Сједињене Државе, према свему оном што почиња на робовању и понижењу читавих нација, мораће утицати на формирање тих принципа по којима ће се мерити злочин Немачке.

Како наши велики Савезници, тако, и нарочито, и ми Срби и остали мали народи, могу са узбуђењем и осећањем правичне радости пратити шта се у Америци дешава. Међу те карактеристичне појаве у Америци, које никако не могу остати без утицаја на званичне факторе, нарочито је значајна изјава сенатора Лоца, чија важна и утицајна функција у Сенатској комисији за спољне послове даје још већи значај овој изјави.

Како правично, снажно и сурово као Правда, звоните речи сенатора Лоца: «Мир, који би могла примити Немачка неће моћи бити прихваћен од наших Савезника и нас. Никада ми нећемо закључити мир путем преговора, већ ће то бити мир, који ће се наметнути Немачкој и који ће наши Савезници и ми диктирати у Берлину.» Јер: «Судија не претовара са злочинцем о осуди него му суди према закону и правди,» каже дописник «Тајмсов» из Вашингтона у једном свом извештају, у коме разматра јавно мишљење у Америци, које је свакојако имало за свога тумача сенатора Лоца.

У оквиру горње своје изјаве сенатор Лоц тражи, између осталог: «независност Србије... и Словена.» А као најважнију одредбу уговора о миру сматра: «да словенски народи под Аустријом, нарочито Југословени и Чехословаци добију независне државе, које би са Пољском, биле брана Немачкој за Исток.» У једној демократској земљи, као што су Сједињене Државе, није потребно много времена па да жеље народа и његових вођа постану легализоване и озвучичене.

Али у Америци има једна специјална врска суђења, њега врши сам народ без учешћа државних власти и руковођен инстинктом, који је врло ретко гре-

шио. То је Линч. Вишемова Немачка на путу је да буде и морално линчована од целог цивилизованог света.

НЕМАЦ О КЛЕМАНСОУ

Цирих. — У истом броју «Цукунфта» у коме пише о Француској, Максимилијан Харден овако каже за француског министра председника Клемансоа: «Стари Клемансо, који у најбујнијим часовима за Француску иде на бојно поље, где пробавља све своје слободне часове, које му допушта велика дужност, јесте човек, који усправно иде на циљу, не водећи на томе путу рачуна ни о људима ни о стварима.»

ХУСАРЕК И ЧЕСИ

Цирих. — Хусарек наставаља са примањем у аудијенцију шефова странака, са којима преговара о сазиву парламента, о коме је било објављено да ће се састати 12 септембра, а сада изгледа да је поново одложен. Ових дана Хусарек је примио социјалисте Адлера и Зајца и председника и потпредседника русинске групе Левицког и Певрушевица.

Хусарек је био позвао и вођу чешких социјалиста Клофача, али му је овај одговорио, да не може доћи пошто политичка питања са владом може да расправља само целокупно председништво чешке уније.

Клофач даље каже у свом одговору: «После неуставних дела, која је учинио Хусарек, данас би чешка унија пре свега морала исправити питања, да ли се у опште могу започети преговори са човеком, који је владину политику скренуо на пут атентата против чешког народа. Чеси данас као и у прошлости траже сазив Рајхсрата,

сматрајући да важна унутрашња и спољна питања не могу и даље остати ван контроле јавног мишљења. И парламенат мора све докле радити и бити на окупу док се не исцрпе сва питања а не само до решења питања која стоје владина на срцу.»

КОНГРЕС У ЉУБЉАНИ

Рим. — Поводом пансловенског конгреса у Љубљани, дописник миланског «Секола» у Риму интервјуисао је доктора Трумбића, који је рекао:

«Састанак у Љубљани од велике је политичке важности, што се види из чињенице што су на састанку биле не само главне југословенске личности, већ и врло упливни политички представници Чеха и Пољака. Од Чеха између осталих био је и председник организације свих чешких странака, посланик Станек. Конгрес је одобрио потпуно политичку солидарност између Југословена, Чеха и Пољака тако, да ће се од сада у општој политици имати једна једина директива.

Вредност овог покрета састоји се у томе, што представници три групе сложено заступају политичко гледиште, да су, југословенско, чешко и пољско питање, проблеми међународне политике; што значи, да се та питања не смеју увргити и решити у границама политике аустроугарске монархије, већ да се имају изнети пред општу конференцију мира.»

СТАЊЕ У ТУРСКОЈ

Цирих. — Бечки «Арбајтер Цајтунг» публикује један интервју са новим турским министром финансија Исмаил Цемал бејом, који признаје да у целој Турској влада анархија, разбојништво, беда и у-

опште ненормално стање.

Такво стање — рекао је министар — не може још дуго да траје, морају се предузети енергичне мере да се спасе турска нација од праве пропасти. Ми не можемо више водити сву бригу око рата. Владина је жеља да строго примени закон. Али то није лако, ако се узме у обзир тромост административног организма.»

РАДОСТ РОБОВА

Париз. — Победи савезника изазвале су силну радост у окупираним пределима Белгије. Према «Гану», Белгијанци су знали у детаљима резултате славне битке, која се водила од Соасона до Шато Тиери-а. У пркос предузетих мера од стране Немаца, да ово прикрију, сви значајни догађаји знају се у Бриселу а одатле се шире по провинцији страховањем брзином. Врло често Белгијанци обавештавају чак и саме немачке офицере и војнике о догађајима.

У Шарлфоа, кад је дошла вест о победи на Марни, Белгијанци су прикачили листе на немачкој команди места и на осталим надлештвима са овим написом: «Ускоро се овај стан издаје под закуп.»

ХАРДЕН О ФРАНЦУСКОЈ

Цирих. — У последњем броју «Цукунфта» Максимилијан Харден посвећује дуг чланак Малвијеву процесу, и ево шта каже о Француској:

«Злоупотребе политичке котерије много су мање у француској него ли у немачкој политици и војници су тамо искључиво подређени грађанској власти Француски пролетаријат је једна сила. Сва-

ки радник пред судом има исти ранг као и министар.

Са свих страна света једна велика струја љубави и дивљења, јача него икада кроз прошле векове, тече сада према Француској и иста Немачка је принуђена да призна да су Французи учинили све оно што је било могуће да ојачају своје политичко здравље.

У Француској све оно што се тиче рата познато је и слободно се о томе дискутује. Покушаји штрајка, грешке команди, сумњива дела највећих ђенерала све се то износи на видело, пред јавно мишљење. Народ хоће кретање, звук гласова, слободно таласање валова и ваздуха. Он хоће да сло-

бодно дише и да се креће. Хоће да опстанак нације буде бујица, а не мртва вода, немична и пуна заразних клида. И зато је Француска са неспремном и са индустријом слабо уређеном била изненађена инвазијом са белгијске стране, изгубила своје индустријске центре и осетила последице руског пада, а ипак је остала здрава и снажна, упркос тога што је изгубила своју најлепшу младост.»

У БУГАРСКОЈ

Париз. — Лондонски листови јављају, да су бугарски револуционари успели, да баде у недељу у ваздух један део краљевог дворца у Софији и да је у Бугарској револуција на прагу

ЗАПАДНИ ФРОНТ

Париз. — Французи гонећи без прекида немачке заштитнице прешли су канал Крозат на коме су се Немци у марту 1917 снажно одупирали. Прешавши Терњаве, Французи се у том крају налазе на три километра од Хинденбургове линије. Северно од шуме Куси код Руи они су само два километра удаљени одисте линије. Северно од Француза, Енглези су стигли у Роазел, на 7 километара далеко од линије, одакле су Немци предузели мартовску офанзиву. Ни какве природне препреке немају више Французи на свом наступању између канала и пута Сен Кантен—Ла Фер.

Париз. — Немачки војни критичари констатују озбиљност ситуације. Пукотник Фон Остен-Сакен у «Рајнше и Вестфалише Цајтунгу», пошто је признао да су Немци у повла-

чењу изгубили велики број људи и огромну количину материјала, додаје: «Маршал Фош има пред собом удаљеније циљеве. Њему није било довољно, што нам је поколебао фронт на Сони, он хоће да нам припреми исту судбину и на Ени. Ако у овом последњем плану маршал успе, не само да ће наши положаји на Ени постати неиздржљиви, већ ће и наше повлачење иза Ене изазвати за собом под Шменде-Дама. Ситуација је крајне тешка. Очекују нас страховите борбе. Ово је најозбиљнија криза коју преживљујемо и било б' лудо затворити очи пред овом стварношћу.

Генерал Фон Арден, предвиђа могућност дубоког немачког повлачења, којим би се осигурани Немцима бољи путеви у позадини који им не достају данас. Париз. — Резултати које су Савезници постигли, од највише су

ФЕЛТОН

КАТИА МАНДЕС:

БЕРТИНА

Кад сам једног момента испод ока погледао рођаку, она се журно окренула на другу страну, кријући лице рукавима. Најзад пођемо напред, али право ка високом и широком прозору у дну сале. Ветар је љубао руке у партеру и гране по дрвећу; а тиде су брзо и оштро, са кривовима, следеће с дрвета на дрво; по цвећу је био читав облак белих лептирова као снег који се још није спустио на земљу. Показух Бертини прстом једног малог сивог гуштера, који се сунчавао на камену; и насловени челом о прозор, гледали смо дуго и с нарочитим интересом задовољне прете малог репа, који се

лагано опружао и скупљао на топлоти. Ми би извесно остали испред прозора до у вече, да Берта, дрскија од мене, није најзад, не окрећући се к мени, проговорила тако: «Нећемо малко разгледати књиге?» Сва моја плашљивост ишчезе: јурних храстовим полицама, док је рођака ишла за мном тапшући рукама и радосно узвикујући: «Да видимо ову», рекох ја, стављајући руку насумце на једну дебелу књигу. Али то је била прва свеска Пољекла Грађанина. Оставих је. Узех другу: то су били Мемоари из француске историје; другу: Опис Индустрије; другу: Живот Св. Атанаса; другу: Таблица

француске трговине од 1827 до 1836; другу: Смесице академске, философске, критичке и историјске, од Гајара; још другу: An inquiry into the nature and causes of the Wealth of nations, by Adam Smith; друге, друге, друге: Историја Швајцарца и Целокупна дела императора Јулијана, преведена с грчког на француски. Узалуд идох од полице ка полица, бирајући сада мале свеске, после овог неуспеха са великим. Стално Историје, житија светаца, а нани. Ох, из тих књига ми нећемо научити чему служити праве гнезда. Обесхрабени, са опустеним рукама, ми се погледасмо јутећи. Е па лепо, ми ћемо ипак читати. Ми смо дошли да читам, и читам. Зграбих прву књигу, слатко ме голица по обрзу.

Наставим да читам: фотељу, широку скоро таман за двоје, и бесно отворих књигу. Какав наслов! Историја Напуљске Краљевине, преведена са италијанског, од Пьетра Баноне, напуљског адвоката. Не мари, ја читам, повишеним тоном: «Књига IV, глава IX. Ми видимо да су Ломбарђани, под дугачком и мудрог владом Ротарисовом јако напредовали у Италији; али под владом његовог сина Родоалда, која је била кратког века, рђава управа и поцепаност, учинили су те се сасвим изменио ток ствари и све се окренуло супротно. Глува књига! Бертина је са свим уга ме, тако близу, нагнути се над књигу; њен лак и мирисни дах, као испарење цветова, слатко ме голица по обрзу. Наставим да читам:

»Кад је Родоалдо умро, није било више мушких потомака Ротарисових. Ломбарђани изабраше себи за краља Адолберта, сина Гупоалдовога, а брата Теодолдинога.

Било нам је малко тесно у фотељу; да бих оставио више места рођаци, померио сам руку и ставио јој око појаса. Она се правилно мања што је могуће више, стискајући се у мене. Њене косе, топле и меке као прамени свиле, грлиле ме око врата.

Лош читам: «Према сведоцима Вамефридовој, он је владао годину дана; али анали нам не дају ништа...» Она малко подиже главу, врло лагано. Наше усне.... «Али нам анали не дају...»

Наше усне, мало — мало.... То вече нисмо даље читали Историју Напуљске Краљевине, од Пьетра Баноне напуљског адвоката.

Наше усне, мало — мало.... То вече нисмо даље читали Историју Напуљске Краљевине, од Пьетра Баноне напуљског адвоката.

ШАЛА И ЗАБАВА

Олакшавајуће околности
Судија: Имате ли што год да приметите на тужбу државног тужиоца?
Лопов: Молим, да ми се узме као олакшавајућа околност, што ја нисам имао намеру да украдем снотило, колико сам нашао у каси!
Јасан знак
Реците ми келнер, да ли је онај странац приметио да сам му сео на шешир?
— Наравно да је приметио — пошто је узео ваш шешир!
Предусретљив
...Хоћете ли и ви г. Перо што год да учините, да би моји гости били данас што боље расположени?
— Са задовољством г. диктор, ја сам приправан, да се прогласим за вереника ваше најмлађе кћери!

У великој нужди

Шипарица: Кад будем до била главни згодитак, узете ме за жену. Зар не г. капетане?!
Капетан: Ох, драга госпођице ја вам желим, да добијете два главна згодитка!
Промена ваздуха
Пре 8 дана био си запослен у једно радњи са харингама, а данас те видим у овој радњи где се само сир продаје; од куда та промена од једном?
— То је за то, што ми је лекар препоручио одмах промену ваздуха!
С правничког нестане
Професор: Колико је законом дозвољена висина стопа? (Кандидат: Футу).
Професор: На вир несте још били у том положају, да узимате авијам?
Кандидат: Јесам, али не са каматом законом дозвољеном!

важности. Начета на северу, Хинденбургова је линија сада захваћена такође у свом центру напредовањем Емберове армије у долини Оазе и доласком Манженове армије у Баризи и Басол-Олер. Источно од Манженове армије француско-америчке трупе под командом генерала Бертлоа изводе такође добар посао на тешком масиву брежуљака источно од Ремса. Кад Немци нису кадрили да се задрже на терену и да се реформишу, већ се повлаче свуда у моменту, кад је само неколико америчких дивизија ангажовано, шта ће они радити онда, кад Першингове трупе уђу у борбу у масама?

Лондон. — Последњи дан донели су сјајне новости за савезничке трупе на западном фронту, каже Де

ДОГАЂАЈИ У РУСИЈИ

Штокхолм. — Устанак против болшевика се шири по јужној Русији и у свим провинцијама Волге, где је власт званично још у рукама Лењиниста. Селаци дају озбиљан отпор. Велики број митраљеза скривене је, у пољима и дејствује против банде црвене гарде. Било је много крвавих сукоба између провизорне владе у Самари и уралских козака.

У јужној Русији се налазе у акцији две војске, једна генерала Алексијева од 24.000 људи која изгледа да је ултра реакционарна, а друга генерала Краснова, која има своју базу у Ростону. У Баку болшевички режим се може сматрати да је престао. Болшевички комесар је тражио од владе појачања од 3000 војника и артиљерију, али је услед отпора, који дају револуционарни социјалисти дуж железничке пруге, успело само 1500 људи да дођу у Баку, али без артиљерије.

У транскаспијској области је букнула револуција против бол-

ши Нуск чији дописник Пери Робинзон телеграфиса: »Борба се продужава и у овим тренутцима она је врло жива. Развијање енглеског наступања северно од Хинденбургове линије, које траје већ неколико дана, изгледа да је од пресудног значаја, јер исто директно заговрава с бока великом системом одбране, под заштитом кога система Немци, у великом очејном напору, желе да се зауставе.

У ИТАЛИЈИ

Рим. — Министарски савет у својој седници од јуче и данас испитао је и дискутовао проблем италијанске спољне политике. Мисли се да ће још једном бити објављено јединство гледишта и циљева у погледу потребе, да се у сагласности са Савезницима предузме што одлучнија акција против Аустрије.

Шовика међу железничким радницима у догору са становништвом. Устаници су принудили црвену гарду и болшевичке власти да подуже оружје и да отидају из тога краја за 48 сати. Лењинови представници су се повукли без отпора и претврсени су у Краснов одатле лађом на другу обалу Каспијског језера.

Половином августа кружила је у Москви вест, по којој су Чехословади заузели Нижњи Новгород. Вест није могла бити потврђена, али један воз с артиљеријом, намењен за Нижњи Новгород, морао се зауставити. Болшевички главни стан, који се налазио у Перми, повукао се у Арсамасп. Јужно од Нижњег Новгорода, Ту се налази Троцки, чији је положај јако уздрман.

Други дописници потврђују, да се скоро свуда црвена гарда повлаче пред Чехословацима, не дајући отпора. Казан су евакуисали у највећој журби, после првог топовског метка. Због тога ва-

рош није претрпела никакву штету.

ЛЕОНИДА АКИМОВИЋ

Царих. — Известаја доноси појаности о убиству Урицког, комесара за унутрашње послове, које је извршено у Петрограду, док је атентат на Лењина истог дана био у Москви.

У 10 сати изјутра једна двадесетогодишњи млађи легатни обучен, са официјерском пелерином, дошао је на бициклу у комесаријат унутрашњих дела. Оставио је бицикл на тротоару, ушао у предсобље, сео је у једну наслоњачу и гледао на улицу, као да пази на бицикл. Мало после тога дошао је Урицки. У моменту кад је Урицки улазио, одјекнула је детонација. Урицки је пао смртно рањен.

Млађи је побегао у суседну палату, где је покушао да се преобуче.

Гоњен, испалио је тридесет метака на светину, док није ухапшен и спроведен у нарочити комесаријат за борбу против контрареволуције. Атентатор је бивши официјерски приправник. Учествовао је у револуцији 1905. Припада странци револуционарних социјалиста. Зове се Леонида Акимовић. Најавио је, да се одлучио на атентат после прогласа о стрељању умака, које је наредио Урицки.

Дневне Вести

БОМБАРДОВАЊЕ БИТОЛА

За прошла 24 сата непријатељ је изабацио на варош 29 граната и на периферију 324 гранате. Рањен један човек. Општећење 18 кућа.

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКУ СИРОЧАД

Г. Џон В. Фротингам познати српски пријатељ, приложио је Друштву Југословенске сирочади у Водену 5000 драхми и постао велики добротвор Друштва.

Гђа Регина Канс лекар мисије Америчког Црвеног Крста у Водену приложила је 500 драхми и постала добротвор Друштва.

Главни Одбор срдечно благодари племенитим поштомцима на помоћи за подизање сироте деце.

НАРОДНО ПРИЗНАЊЕ

Лондон. — Канадска географска комисија хтела је да даде видљиви доказ дивљена најистакнутијим војсковођама, који се боре у редовима савезничких војска. Зато је одлучила, да висовима да имена војсковођа, који су се истакли у овом великом рату.

Тако је победник Јерусалима, сер Алемби постао покровитељ једног брда, 9 500 стопа високог, у Алберти. Адмирал Бити брда од 300 стопа. Кастелно исто тако. Маршал Жофр пење своју славу на 11.316 стопа Скромнији генерал Петен се задовољава са 10.400 стопа. Фош, у чијим моћним рукама стоји судбина света, пење се на 10.130 стопа а његов колега Манжен на 10.030 стопа висине. Канада овековечава да наше велике ратнике на

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

Источно од канала Крозат, Французи су заузели Жиберкур и напредују у правцу Миракура и Есињи-ле-Гран.

Јужно од Елете Французи су одбили два немачка против напада у близини Пантеј-ла-Фос. Одбили смо неколико непријатељских испада у Аргоњи и у Вогезима

23 сата. — Између Соме и Оазе француске су трупе проширале заузети терен, упркос немачког отпора.

Оне су прешле Инакур и одбиле један немачки против напад из Есињи-ле-Гран.

Развиле су се борбе дуж пута Ла Фер-Сен Кантен. Французи су заузели село Травеси.

Јужно од Оазе Французи су одбили више немачких против напада у пределу Ла-Фо.

У Вогезима два немачка испада су пропала.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Синоћ је непријатељ извршио други против напад на положаје, који је смо заузели изјутра западно од Гузокура, али је био потпуно одбијен.

видан и трајан начин, у природним споменицима.

ГРЧКИ УСПЕХ

Солун. — Ноћу 25 августа грчке су трупе напредовале у долини Струме на фронту од 30 к. м. и удубину од 3 до 5 к. м. и заузеле села: Хазнавар, Орманли, Долан-Чифлик, Кумли, Топалова, Хорнондос, Ада, Њипеки и Какараска.

У јутру су се сукобиле једна грчка и једна бугарска патрола код Календре. Бугарска је патрола растерана.

У 3 сата после подне непријатељске су трупе под заштитом јаке артиљеријске ватре напале наше трупе код Календре. Наше су трупе не само задржале своје положаје, већ су и противнапале непријатеља и одбациле га.

до прскочило у помоћ, Па терену је отпало много непријатељских лешева. За-

добили смо заробљеника. У Вал Лагарина, у северном делу Грапе, и на средњој Пјави обострана арти-

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Амстердам. — »Фоси-ше Цајтунг« пише, да Чеси врше у народу рекрутовање.

Париз. — Шеф енглеских радника известио је француски социјалистички одбор, да ће у Лондону бити велики конгрес савезничких социјалиста уместо у Паризу, где се имао састати. И амерички ће социјалисти присуствовати под вођством Гомперса.

Мадрид. — Влада ће сазвати парламенат.

Вашингтон. — Генерал Гревс се искрцао у Владивостоку са 43 официра и 1500 војника.

Рим. — Шпанско-немачки спор се наставља, али нема још никаквог решења.

Париз. — »Шти Журнал« констатује, да је услед нашег напредовања у пределу Сен Кантена, коме се приближујемо великом брзином, део канала Крозат између Сен Симон и Терњије, потпуно у нашим рукама. Опкољавамо Ла Фер, чије су комуникације са Сен Кантеном пресечене.

Париз. — »Матен« јавља, да је непријатељ позади Хинденбургове линије подигао другу линију за повлачење, која иде јужно од Ла-Мало даље подигао је и трећу линију, т. зв. линију Мед-Лил; најзад четврту линију, на којој Немци живе раде и која иде од Валансиен до Живе.

Царих. — Дописник »Фракфуртер Цајтунг« на фронту, истиче бојазан у погледу на ситуацију на Скарпи, услед клина, који су направили Енглези у овом пределу, који би једним налетом могли стићи у Дуе. И-

љеријска ватра и рад извидница.

Артиљеријском смо ватром проузроковали експлозију једног великог непријатељског депоа муниције на коси Дуња Торта.

сти се дописник нада да ће садашње вештачке поплаве помоћи Немцима да спрече акцију тенкова.

Париз. — Јуче се борба локализовала на неким тачкама Хинденбургове линије, коју Немци сматрају неосвојимом. »Ом Либр« каже, да ће на овом сектору за неко време опет настати рововско ратовање, али да ће немачка команда морати, да на овим јаким положајима држи врло велике посаде.

Мадрид. — Немачки амбасадор кнез Ратибор предао је нову немачку ноту у којој тврди да су у ствари енглески сумарени одговорни за потапање »Коразе« и »Арзимаиде«.

Париз. — Поручник Мадон је задобио четрдесет другу победу у ваздуху.

Лондон. — Дописник »Дејли Мела« на енглеском фронту, јавља, да је јуче приметно пожар у вароши Дуе.

Царих. — Јављају из Москве да су болшевици стрељали 500 револуционарних социјалиста, међу њима и Дору Каплан, која је извршила атентат на Лењина.

Царих. — Кајзер је позвао у главни стан министра колонија Солфа, поводом канцеларске кризе. Кнез Вилел је отпутовао из Швајцарске у Немачку.

Царих. — »Штутгартер Цајтунг« доноси једну вест, по којој ће гроф Вертолд заменити Буријана.

СРПСКИ ЗВАНИЧАН ИЗВЕШТАЈ

28 августа ништа важно.

Грчки генералштабни мајор, Бочарис, држаће данас у 6 и по по подне у сали Беле Куле, на француском, предавање о »Наоружаној Грчкој«

ПОДЛИСТАК

МАРКИЗЕТА

— Роман од Фелдсана Шансора —

— Аршамбо ми је антипатичан баш као и теби, рече Миранд. Прво је био у опозицији; сад је у влади.

— Теби то можда изгледа да је злочин. Али веруј ми, нема ти у опозицији ни једнога човека, који не жуди да једног дана пређе с друге стране барикаде.

Беху већ прошли ирволуционарни трем.

Над високим зградама у улици Монмартр, коју одваја од левог стране, могао се још видети плава плава хоризонтна линија у великом брзином улазила у станицу.

— Да ли хоћеш ли да видиш своју пријатељицу? — Ах, пријатељу, и ти имаш своју пријатељицу: Рене Априг, продавачицу црвених дева Пе.

— Немој толико викати, молим те. Истина је да имам пријатељицу али од каквих је она последица за мене? Никаких. Потребно је да се у живот човека умеша женска сузна, то у осталом и наш морал долазила. Што се тиче твоје везе, ти си једини, који за њу знаш; међутим ти своје везе јавно исповедаш. Ти више и не ставиш у своје домаћу; по цело си боговетни дан код гђе де Сержи... Реуили, мора да је врло богата?

— Појма немам.

— Мора да је богата, судећи по њеној кући, начину живота...

— Ти од мене тражиш извештаја као какав професионални убица, који припрема неки план.

— Сунце већ беше зашло за хоризонт а јесењи сумрак спустио се. Гасни фењери се почеше палити. Ми-

ранду се учини сада Париз мање меланхоличан по мало час, то зато што се беху већ приближили великим булеварима, увек пуним живота и вреве; булеварима, тако различним од раскрсница Монмартр на све до Мадлене, па ипак увек било то с пролећа, јесени или зиме — давни булевар.

— Ох како се човек добро осећа! Изусту Миранд, почињем да долазим к себи. Изгледа ми као да сам се тргао из каквог страшном свга, чије су последице избрисати једним махом блистави фењери... Где ћемо на вечеру?

— Мораћу Жаче, да однесем претходно мојој редакцији један судски извештај. Овога тренутка сам из најпоузданијег извора сазнао за постављење новог Главног Државног Тужиоца.

— Ко ти је то саопштио?

— Монтењ нашега судства г. Шенар, иследи судија — а затим и шеф безбедности г. Ноден. Судство и полиција се такмиче. Полиција има тајних извештаја о судству. Често се дешава, да један виши полицијски чиновник, који се клања пред чланом Апелације или Касације, у души га презире, јер је прочитао тајни извештај о њему, јер га познаје.

— Све то најбоље докажује да је адвокатски позив још понајлепши.

— То неznam.

— Како? зар ти?

— Ох, што се мене тиче, ја с времена на време покушам да исучувам из канџа Правде пред корекционалним судом по кога убогог ђавола, који слабо плаћа.

— Ти се још никако ниси појављивао као бранилац пред поротним судом.

Па ипак са таквим талентом, као што је твој...

— Нисам довољно познат. Чувени злочинци, они који прослављају своје браниоце, ти траже увек чувене адвокате.

— Значи да је потребан неки чувен злочин на да те извуче на површину; да те прослави?

(Наставиће се)

ПОШТА ЗА СРБИЈУ

Петровије Јанковића штаб пуца бр. п. 16 (римско) навестава жену Даринку П. Јанковића у Рачи крагујевачкој — да је жив и здрав као и Живо Радојевић, Браћа Радојановићи, Божа Матић, Драгољуб Миловановић и Милован Ивошевић. Сви моле да им се поштом јаве.

МАЛИ ОГЛАСИ.

Неумитна црна судбина не поштеди ни нас, већ

нам смрт отрже у туђини, наше највеће благо, нашу наду и понос, нашег милог јединца

† Милана-Миланче Ђака-матуранта гимназијеу Француској

који је преминуо 14 августа тек. год. у Ајачију на Корзици, у 18 година свога млађаног живота далеко од својих несрећних родитеља.

Ожалостљени: мајка Зорка, отац Милорад Миловановић, срески начелник леда Велизар Поповић окружни шумар, тетка Јулијана, ујаци: Алекса, Милорад и Михаило, стрици Светислав, брат од стрица Василије и остала многобројна родбина сада у поробљеној отаџбини — Србији.

Чисти восак

Продаје се чисти восак првог квалитета за цркве у радњи Браће Петракоглу, Вардарска Капија, улица Св. Параскеве. Продаја на велико. 5-20